

fri i Genhold til Foreningsfriheden, i ethvert Fald mente han, at for saa vidt man ikke fra Ståtens Side vilde gaa ud fra en helt anden Betragtningmaade af den Slags Anstalter, burde der ikke finde en saadan Indgriben Sted. Her til maa jeg imidlertid bemærke, at, uagtet jeg er en Ven af Foreningsfriheden, forekommer det mig dog, at, naar der med en Forening, ihvorvel den dannes ved frivillig Sammenlutning af de vedkommende Interessenter, er forbundet Sager, som have offentlig Interesse og navnlig saadanne Interesser, som Regjeringen pligtmæssig har Tilsyn med, saa er det i sin Orden, at Regjeringen ogsaa kommer til at se til, hvorvidt et saadan dannet Selskab kommer i Strid med den offentlige Interesse, som kan knytte sig dertil eller ikke. Det ærede Medlem mente fremdeles, at den Maade, hvorpaa dette Tilsyn hidtil var udøvet, tillige viste, at dette ikke var meget værd, idet det kun var illusorisk. Jeg skal dog dertil bemærke, at naar Regjeringen bliver anmodet om i Genhold til Loven at give sin Stadfæstelse eller Godkendelse af et Selskabs Statuter, saa maa disse jo forelægges for Ministeriet, og man kan dog ikke antage, at dette vil gaa hen og give sin Godkendelse, dersom der i disse Statuter findes Noget, som paa nogen Maade kunde siges at være skadeligt for det Offentliges Vel. Altsaa, naar disse Statuter skulle forelægges Regjeringen, prøver den dem i alle de Retninger, hvor det Offentlige kan have nogen Interesse, og det er jo f. Ex. aldeles sikkert, at det har en offentlig Interesse at se til, om der i en saadan Forening anlægges ordentlig Regnskab. Der er jo et Par private Brandforsikringer her i Landet, og det er en Selsølg, at før Regjeringen har godkendt deres Statuter, har den betinget sig, at Regnskab aarlig skulde aflægges, offentliggjøres og tilsendes Ministeriet. Disse Betingelser ere satte fra Regjeringens Side, og jeg finder, at det har været velbegrundet. Jeg kan ogsaa forstaa, at Regjeringen, naar den tillader at offentlige og Umyndiges Midler maa indestaa i Eiendomme, hvis Bygninger ere forsikrede i en saadan privat Forening, maa varetage disse Midlers Interesse, og det er ogsaa flet i de to Tilfælde, som have foreligget, idet nemlig Regjeringen har betinget sig som ufravigeligt, at der ikke maatte ske Forandringer i visse Paragrafer i Statuterne, og det netop saadanne, som paa en eller anden Maade komme til at berøre de offentlige Interesser. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa reiste om, hvorede sder skulde forholde,

naar et saadant Selskab opløstes, om man da kunde bortføre den Kapital, der maasse havde i Kassen, har Justitsministeriet ogsaa tidligere været saa forsynlig i de foreliggende Tilfælde at forebygge, at noget Saadant kan ske, idet der i vedkommende Statuter er bestemt, at der skal forelægges et Likvidationsforslag, som ikke maa sættes i Værk, før det har faaet Regjeringens Godkendelse. Her ser man nogle af de Punkter, som det ærede Medlem nævnte, og med Hensyn til hvilke jeg finder det saa selsølgelig, at der har været taget Forholdsregler, at man ikke nu behøver paany at minde derom som Noget, der er nødvendigt. Det er Noget, der ligger saa aldeles i Sagens Natur, at jeg kan sige, at det er ligegyldigt, hvad enten det staar i Loven eller ikke; thi naar Regjeringen er bemyndiget til at give Godkendelse, saa har den tillige Bemyndigelse til at lade være at give Godkendelse, og man maa jo antage, at en Regjering ikke er saaledes bestaffet, at den skulde give sin Godkendelse til Noget, som ikke fortjente det. Det ærede Medlem utviede, at han troede, at en Reservecfond var Noget, som saa at sige var en Nødvendighed i en Forening af denne Art. Derom maa jeg dog sige, at jeg har en anden Mening, og det er paa en lang Erfarings støttet anden Mening. Naar det er en gjensidig Forening, forekommer det mig, at der er en langt større Sikkerhed for, at Foreningen til enhver Tid vil kunne opfylde sine Forpligtelser, naar der ikke er nogen Reservecfond, end naar der er en saadan. Naar der er en Reservecfond, er man nemlig udfat for, hvad man jo desværre flere Gange i Verden har set, at Reservecfonden kan gaa tabt ved en falsk Bestyrelse, ved Lyveri og paa anden Maade; men den Reserve, som ligger i, at man har at tage til en Kasse, hvoraf der findes en Del i hver Mandts Lomme, er efter min Overbevisning langt sikrere. Man har ogsaa set, at nyere Assurance-selskaber ikke for Bygninger, men for Løsøre — og i den Henseende er der jo ingen principiel Forskjel — have undladt at have Reservecfond, og man har en omtrent 25aarig Erfarings i et saadant Selskab for, at det aldrig har været byrdefuld for Foreningen at udrede det, som den var forpligtet til. Det Samme mener jeg, maatte kunne finde Sted med Hensyn til en Forsikringsforening som den her omtalte som med Hensyn til en for Løsøre. Det ærede Medlem nævnte endvidere, at den Sum, her er sat, er ikke tilstrækkelig. Der har tidligere været forskellige Forslag her i Thinget desangaaende; der var, erindrer jeg, et For-